

bidrag, der skal betales, så det beløb, man har betalt indtil nu, kan blive fradragsberettiget, hvorimod det højere tilskud ikke kan blive fradragsberettiget. Det er simpelt hen noget makværk.

De spørgsmål, der er stillet under udvalgsbehandlingen, er der ikke kommet nogen svar på, som på nogen måde berettiger til at gennemføre et sådant makværk, og jeg undrer mig over, at socialministeren vil være en sådan lovgivning bekendt. Der vil blive rejst en række spørgsmål ude omkring, og de personer, der bliver berørt af lovforslaget, vil have umådelig svært ved at forstå, hvorfor der skal være den forskel på de beløb, der skal betales.

I Venstre mener vi, at vi her i Folketinget har en forpligtelse til at sørge for, at lovgivningen er så enkel og gennemskuelig som overhovedet mulig, og derfor mener vi, det her er noget makværk. Vi synes, det er en urimelig måde at lovgive på, bare fordi ministeren ikke vil tage det ansvar, det er at gennemføre tingene på en reel måde, og derfor vil vi stemme hverken for eller imod fra Venstres side.

Socialministeren (Karen Jespersen):

Jeg synes faktisk, det er temmelig enkelt, at man vælger at forhøje et beløb og så sige, at forhøjelsen ikke skal være fradragsberettiget. Men når jeg tager ordet, er det, fordi jeg synes, det er bemærkelsesværdigt med de utrolig store ord, som Venstres ordfører vælger at svinge sig op med. Men det er måske ikke så underligt, når man i forbindelse med finanslovforhandlingerne har hørt de mange, mange beretninger fra Venstre om, at vi må endelig ikke hæve skatten, men der skal findes besparelser.

Når man så rent faktisk kommer med besparelser, kan Venstre ikke engang rumpe sig op til at stemme for de besparelser, og når Venstre ikke engang kan stemme for en besparelse som denne her, gad jeg nok se, hvor det er, man vil finde de besparelser, som man påstår, man vil finde for at finansiere de forbedringer, Venstre jo slår om sig med alle vide vegne.

(Kort bemærkning).

Eva Kjer Hansen (V):

Det kan godt være, socialministeren synes, det her er et lille område og et lille lovforslag. Men når vi gør noget ud af det i Venstre, er det, fordi det har principiel betydning, at man nu vil sætte borgerne i den situation, når man betaler

børnebidrag, at en del af det er fradragsberettiget, og den anden del er ikke fradragsberettiget.

I svar på spørgsmål i udvalget har ministeren oplyst, at når der er fradragsret for børnebidrag, er det historisk begrundet, og jeg har forstået på socialministeren og skatteministeren, at det ønsker man at fastholde. Men sagen er jo, at socialministeren ikke tør melde ud med en forhøjelse af børnebidraget med et beløb, der skulle svare til samme indkomst, hvis det også var fradragsberettiget.

Ministeren må da indrømme, at det er noget makværk for de personer, der skal betale det bidrag. Hvordan skal de have forståelse for, at noget er fradragsberettiget, og at noget andet ikke er det? Vi ønsker bare i Venstre at tage principiel stilling til de love, der bliver vedtaget her i Folketinget, og at sørge for, at de bliver så gennemskuelige og så forståelige som overhovedet muligt.

Villy Søvndal (SF):

Vi sagde, da vi først behandlede dette lovforslag, at vi ville lade vores stilling afhænge af, om det kunne dokumenteres undervejs i udvalgsbehandlingen, at der her var tale om en specielt velhavende gruppe. Det er ikke lykkedes at påvise, at bidragsforældre er specielt velhavere, og derfor er vi imod. Det kan man sige er en klar holdning.

Jeg forstår til gengæld ikke helt Venstres holdning. Betyder Venstres ordførers indlæg, at såfremt der havde været ens fradragsregler, havde Venstre været tilhængere af, at bidragsforældre skulle betale noget mere? Det er et teknisk spørgsmål, men Venstre har måske som sådan ikke noget imod, at de forældre bliver plyndret lidt mere, det skal bare være efter en mere lineær model, om man så må sige? Skal Venstres indlæg forstås sådan, at egentlig har man ikke noget imod, at folk skal betale, man havde bare gerne set, at de skulle betale på en anden måde?

Så vil jeg i øvrigt godt kvittere for socialministerens svar. Det, der har været det store diskussionsemne, har været eneadoptanterne, og vi har været optaget af at sikre, at eneadoptanter, der adopterede udenlandske børn, ikke fik den negative særbehandling, at de ikke kunne få det særlige børnebidrag, som andre kan få. Ministeren har svaret, at hun vil komme med en redegørelse til Folketingets Socialudvalg, og jeg vil bede ministeren bekræfte – hvis hun får lejlighed til det – at det vil gå stærkt, og